

Spørgsmål 22:

»Ministeren bedes redegøre for, hvor megen energi – specielt elektricitet – der anvendes til fremstilling af de brændelsespiller, der bl.a. bruges i Assens.«

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Energistyrelsen, som har svaret følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Energiforbruget ved fremstilling af brændelsespiller/-briketter af træ eller halm til fyringsformål kan opdeles i en række faser, især energiforbrug til indsamling og transport, til eventuel tørring og til selve fremstillingsprocessen (presningen af formbrændslet).

Det antages som udgangspunkt, at det samlede energiforbrug (ekskl. indsamling og transport) udgør ca. 2,5–5 pct. af energiindholdet i det færdige formbrændsel, især afhængig af energiforbruget til tørring.

Med hensyn til specielt elektricitetsforbruget i selve fremstillingen af brændelsespiller er dette afhængig af brændelsespillernes form, anlæggenes produktionskapacitet, driftsformer m.v. Elektricitetsforbruget ved fremstilling af brændelsespiller antages som udgangspunkt at udgøre 15–35 pct. af de samlede driftsudgifter.

Sammenfattende må det således generelt vurderes, at energi- og elforbruget til fremstilling af halm- og træpiller eller briketter kan variere betydeligt, men dog er af ringe betydning i forhold til energiindholdet i det færdige produkt.

De brændelsespiller, der anvendes i fjernvarmforsyningen i Assens, er fremstillet og leveret af Assens Træpille Industri. Assens Træpille Industri har af bl.a. konkurrencehensyn ikke ment at kunne oplyse Energistyrelsen om elektricitetsforbruget pr. ton færdige brændelsespiller. Virksomheden har dog til styrelsen oplyst, at pilleteringen sker på grundlag af træaffald fra virksomhedens møbel- og vinduesfremstilling, hvor træet i forvejen er oventørret, og at det væsentligste elektricitetsforbrug er knyttet til selve pressemaskinanlægget.

Spørgsmål 23:

»Med henblik på at sikre de værker, der har lang afskrivningsperiode, anmoder udvalget om oplysning om, hvorvidt ministeren vil give tilsagn om individuel forhandling med alle

fjernvarmeværker, som skal overgå fra kul til naturgas med henblik på brugerøkonomiske og samfundsøkonomiske aspekter.«

Svar:

Af ændringsforslaget til lov om varmforsyning fremgår, at energiministeren fastlægger omstillingstidspunktet for bl.a. de værker, som skal overgå fra kul til naturgasanvendelse. Omstillingen skal være gennemført eller fastlagt i godkendte projekter senest 1. januar 1996.

Den overordnede tidsplan for omstillingen vil i overensstemmelse med bemærkningerne til ændringsforslaget indgå i en forudsætningskrivelse, som er retningsgivende for den tidsmæssige prioritering af omlægningen. Samtidig vil der under hensyn hertil blive fastsat frister for udarbejdelse af projekter om overgang til decentral kraftvarme.

Når projekterne om værkernes overgang til decentral kraftvarme foreligger, vil der kunne ske drøftelser om de nærmere tidspunkter i lyset af den overordnede tidsplan, som er fastlagt i ændringsforslaget og fremgår af forudsætningskrivelsen.

Der vil i den forbindelse kunne blive taget hensyn til de enkelte værkers særlige tekniske og økonomiske forhold.

Spørgsmål 24:

»Det bedes oplyst, i hvilket omfang kulfyrede værker anvendes til affaldsforbrænding, der skulle have været forbrændt på kontrollerede forbrændingsværker.«

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Energistyrelsen, som har svaret følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Etablering af kulforbrændingsanlæg på fjernvarmeværker kræver ud over godkendelse efter varmforsyningsloven en miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 (listevirksomheder). De seneste godkendelser herom er fra 1984–85, da omstilling til kulanvendelse helt overvejende ophørte med Energiministeriets forudsætningskrivelse af 25. marts 1985 til amter og kommuner.

Såfremt man på et miljøgodkendt kulanlæg vil begynde på også at afbrænde affald (dagrenovation og lignende) forudsætter dette, at der